

[H. C. Hansen.]

tidspunkt komme en lille smule mening i tingene. Men når det ærede medlem nu siger, at der var så afgørende en forskel på hans parti og vort parti, så vil jeg sige, at det kan jeg såmænd ikke bestride, men hvorfor i alverden forsøgte man så ikke at etablere et forlig mellem de to regeringspartier og retsforbundet? Hvorfor fik man ikke det stablet på benene? Det er ikke min opgave at svare på det; hvis jeg skulle forsøge at svare, skal det bare være dette: fordi det også var aldeles indlysende for de to regeringspartier, at der ikke var spor af mening skabt i det ærede medlems og hans partis ønske om at være med i et egentligt forlig. Det var snak det hele, snak og snak og snak igen, akkurat som det ærede medlem har præsteret det i dag.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det er en underlig opfattelse, det ærede medlem har. I det øjeblik man kunne gennemføre et forlig, som satte ind overfor spørgsmålene, sådan som vi var inde på det, er det klart, at så ville vi være med til et forlig, og jeg havde — det skal ikke være nogen hemmelighed — også tænkt mig, at det var muligt at lave et forlig mellem retsforbundet og de to regeringspartier, fordi socialdemokraterne i den givne situation gik ind for og fortsat går ind for at gennemføre netop den politik, der skaber inflationen, netop den politik, der skaber et underskud på betalingsbalancen. Og det er det sørgelige, at de har sejret og fået de to regeringspartier med ud at sejle i den samme båd.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg må sige, jeg er meget, meget bedrøvet over, at det ikke er lykkedes for det ærede medlem hr. Oluf Pedersen at få en overensstemmelse med de to regeringspartier i stand, så man kunne have lavet et forlig. Dels ville det have givet, om jeg jeg så må sige, en renere luft herinde i rigsdagen i den forstand, at man også fra oppositionens side stod friere — det siger jeg af principielle grunde —, dels ville det for første gang i det ærede medlems og hans partis tilværelse have tvunget ham til at gå ud og forsvare noget, han havde været med til. Det ville have været en helt ny situation for det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg indrømmer, at det havde været herligt, om der for en gangs

skyld var blevet gennemført noget her i rigsdagen, som var værd at forsvare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. C. Hansen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra de forskellige grupper om besættelsen af pladserne i udvalget, betragter jeg tingets samtykke til udvalgets nedsættelse i indværende møde som givet.

Man gik da til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov nr. 453 af 25. november 1950 om bunden opsparing for skatteårene 1950—51 og 1951—52.

Valgt blev: *H. C. Hansen, V. Buhl, Holger Eriksen, Kai Jensen, Hans Knudsen, M. Larsen, Lindberg, Øllgaard, Himmelstrup, Edvard Sørensen, Poul Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Tesdorpf, Bertel Dahlgaard og Oluf Pedersen.*

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52 har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 148 af 31. marts 1949 vedrørende sygehusvæsenet.

Mødet hævet kl. 17³⁵.